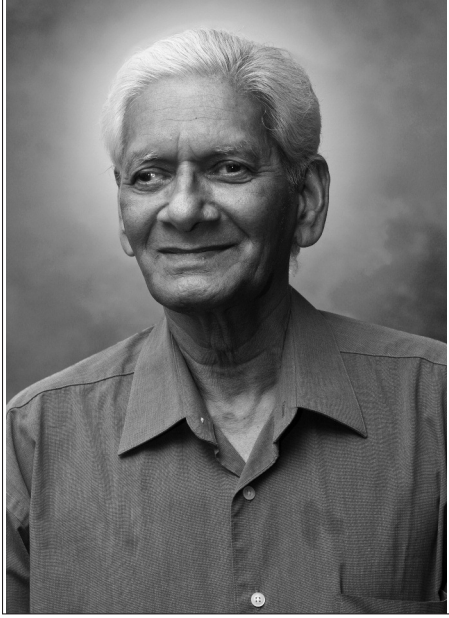

ஓவியர் இ. மரியநாயகம்

தாய்விடு இதழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஆழத்து முத்துக்கள் பகுதிக்காக ஓவியர் ஒருவர் பற்றி இம்முறை பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

1927இல் கரவெட்டியில் இயக்கோப்பிள்ளை - வரோணிக்கா இணையரின் மகனாகப் பிறந்தார் மரியநாயகம். தொடக்கப் பாடசாலையில் சேரும்போதே கையெழுத்தே ஓவியம் போல அழகாக இருந்ததால் ஆசிரியர்கள் பாராட்டினார்கள். வீட்டிலும் தந்தையார் பன்ன வேலை போன்ற கைப்பணி வேலைகளிலும் ஈடுபாடுடையவராக, சிறப்புற்றவராக இருந்தார். செய்யும் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் ஓவியத்தின் அழகும் நேர்த்தியும் இருக்கும்.

5ம் வகுப்பில் கற்கும் காலத்தில் வடமாகாண ஓவியப் பரிசோதகர், கரவட்டி திரு இருதயக் கல்லூரிக்கு வந்திருந்தபோது மரியநாயகம் வரைந்த ஓவியம் முதலிடம் பெற்று பாடசா

லையில் அறிவிப்புப் பலகையில் இடம் பிடித்தது. இயல்பிலேயே ஓவியம் மீதான ஆர்வமும் ஓவியத்திறமையும் நிறைந்திருந்த மரியநாயகத்துக்கு ஓவியம் மீதான காதல் பற்றியெரியத் தொடங்கியது. கற்பித்த ஆசிரியர்களும் ஊக்கம் கொடுத்தனர்.

நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலத்தில் நடைபெற்ற ஓவியப்போட்டியொன்றில் இவரது ஓவியம் முதலிடம் பெற்றது. தொடர்ந்து 10ம் வகுப்பில் (SSC) ஓவியத்தினை ஒரு பாடமாகப் படித்து சித்தியடைந்தார்.

அதன் பின்பு நெல்லியடி மகாத்மா திரையரங்கில் கேரளத்திலிருந்து வந்து ஓவியம் வரைந்த ஜோஸ் எனும் ஓவியரின் ஓவியங்களால் கவரப்பட்டு அவரோடு அறிமுகமாகி அவருக்கு உதவியாளரானார் மரியநாயகம். அவரிடம்தான் தைல வண்ணங்களைப் பயன்படுத்தி ஓவியம் வரையக் (Oil Painting) கற்றுக்கொண்டார். ஜோஸ் இவ்வகை ஓவியத்தில் பல நுணுக்கங்களையும் கற்பித்தார். ஓராண்டு காலம் மகாத்மா திரையரங்கில் பணியாற்றிய ஜோஸ் கேரளத்திற்குத் திருப்பிச் சென்ற பின்னர், உதவியாளர் மரியநாயகம் முழுநேர ஓவியரானார். திரையரங்கில் அவர் வரைந்த கட்டி-அவுட்கள் பலராலும் இரசிக்கப்பட்டன. ஓவியத்தை இரசித்தவர்கள் ஓவியரை எங்கே மதித்தார்கள்? ஓவியத்தை விடுத்து ஓவியனை விமர்சித்தனர். மரியநாயகத்தின் குடும்பத்தினரிடம் “என்ன? உவன் நெடுக தியேட்டரிலையே குடியிருக்கிறான். இப்பிட்யேவிட்டால் பழுதாய்ப் போயிடுவான்” என்று விமர்சனங்களை அள்ளிவைத்தனர். விளைவு - திரையரங்கில் ஓவியப்பணி நிறுத்தப்பட்டது.

சதா சகாயமாதா திருவுருவப்படம் கரவெட்டி புனித அந்தோனியார் கோயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது அலங்கார வளைவு அமைக்க முடிவானது. அந்தப் பணியை திரு இருதயக் கல்லூரியின் அப்போதைய அதிபர் அருட்தந்தை அல்பிரெட் அடிகளார், மரியநாயகத்தின் ஓவியத்திறமையை நன்கறிந்திருந்ததால் இவரிடமே ஒப்படைத்தார். தனது முழுத்திறமையையும் காட்டி தைலவண்ணங்களைக் கொண்டு வரைந்த ஓவியங்களோடு அலங்கார வளைவொன்றை மரியநாயகம் அமைத்தார். பார்ப்போர் அனைவரையும்

கொள்ளைகொண்டது அலங்கார வளைவு. அதைப் பார்த்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களுக்கும் அதைக் கொண்டுசென்றனர்.

மிருசுவில் புனித நீக்கிலார் தேவாலயத்துக்காக இவர் வரைந்த திரைச்சீலை அந்நாட்களில் பெரிதாகப் பேசப்பட்டது.

என்னதான் ஓவியங்கள் இரசிக்கப்பட்டாலும் போதுமான அங்கீகாரம் கிடைப்பதாக இல்லை. இந்நிலையில் கொழும்பு சென்று ஓவியத்தில் பட்டயப்படிப்பை (Diploma) மேற்கொள்ளத் தீர்மானித்தார் மரியநாயகம். கொழும்பு சென்றாயிற்று.

வேலை வேண்டும், படிக்கவும் வேண்டும். முதலில் வேலை. House Decorators Bellings Ltd என்ற நிறுவனத்தில் உள்ள அலங்காரக் கலைஞராக (Interior decorator) வேலை கிடைத்தது. இவர் வரைந்த ஓவியங்களை யும் பார்த்து இவரது திறமையைக் கணித்தே அந்த வேலையை வழங்கினார். இரண்டு ஆண்டுகள் அந்நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார் மரியநாயகம்.

படிக்கவந்துவிட்டு வேலையை மட்டும் செய்து கொண்டிருப்பதா? இலங்கையின் தலைசிறந்த ஓவியக் கல்லூரியில் விண்ணப்பித்தார். நேர்முகத் தேர்வு வைத்துத்தான் மாணவர் சேர்க்கை. இடம் கிடைத்தது. Heywood College of Fine Artsஇல் இலங்கையில் அந்நாளில் பெரும் புகழ்பெற்றிருந்த ஓவியர் J.D.A. பெரேரா அவர்களிடம் கற்கும் அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கூடவே Richard Gabriel, Ivan Peiris ஆகிய இன்னுமிரு புகழ்பெற்ற ஓவியர்களிடமும் கற்கும் வாய்ப்பைக் கல்லூரி வழங்கியது.

அதே கல்லூரியில் கற்பித்த David Paynter என்ற ஓவிய மேதையின் அறிமுகமும் கிடைத்தது. இந்தியப் பிரதமர் மானிகையில், ஐவகர்லால் நேருவின் ஓவியம் வரையவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டபோது இந்தியாவில் எத்தனையோ ஓவியர்கள் இருக்க, David Paynter ஐ அழைத்து ஓவியம் வரைவித்தார்கள். இத்தகைய சிறப்புமிக்க David Paynter, Pablo Picasso போன்ற நவீன ஓவியர்களை மரியநாயகத்துக்கு அறிமுகம் செய்தார்.

அந்தக்காலத்துப் புகழ்பெற்ற 4 ஓவியர்களிடம் கற்பித்தென்பது சாதாரண விடயமா என்ன?

1952இல் கொழும்புத் திட்டக் கண்காட்சி (Colombo Plan Exhibition) நடந்தது. அங்கு

சாவடிகளை அலங்கரித்து படங்கள் வரைவதற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. கொழும்பில் வணிக நிறுவனங்களுக்கும் பெயர்ப்பலகை வரைந்திருக்கிறார்.

1954-1956 வரையில் Heywood College இல் ஓவியப் படிப்பு. இதற்கிடையே பகுதி நேர வேலையென்பதால் வருமானம் போதாது. நில அளவைத் திணைக்களத்தில் ஒரு முழுநேர வேலை கிடைத்தது. வரைதல் வினைஞர் (Draughtsman) வேலையென்பதால் சம்பளம் பரவாயில்லை.

நில அளவைத் திணைக்களத்தில் அவர் வரைந்த படங்களின் நேர்த்தியும் அவரது

- கந்தசாமி கங்காதரன் -

கையெழுத்தும் பெயர்பெற்றுத் தந்தன. மாலை வேளைகளில் விளம்பரப்படங்கள் வரைந்தார். 1955 இல் அருட்தந்தை ஹேரஸ் அடிகளார் நடத்திய Novina News சஞ்சிகையில் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு, பக்க வடிவமைப்புச் செய்வதோடு படங்களும் வரைந்தார்.

கொழும்பில் 15 ஆண்டுகள் பணி. பின்னர் முல்லைத்தீவுக்குப் பணிமாற்றம் கிடைத்தது.

கரவெட்டியில் இருந்த காலத்தில் வீட்டில் வைத்தும் ஓவியம் கற்பித்திருக்கிறார். அத்தோடு திரு இருதயக் கல்லூரியிலும் சிலகாலம்

ஓவியம் கற்பித்திருக்கிறார்.

1991இல் புலம்பெயர்ந்து கனடா வந்தபின்னும் அவரது ஓவியப்பணி இன்னொரு பரிமாணம் எடுத்ததெனலாம். சைவ மகாசபை நடத்திய இலவச ஓவிய வகுப்பில் முதியோருக்கு ஓராண்டு காலம் கற்பித்துள்ளார். பல சிறுவர்களுக்கு வீட்டில் வைத்து ஓவிய வகுப்புகளை நடத்தியிருக்கிறார். இந்த ஓவிய வகுப்புகளையும் ஓவியத்தின் மீதுகொண்ட காதலால் இலவசமாகவே நடத்தி வந்துள்ளார் மரியநாயகம்.

பாரதி மோகன் நடத்திய ஓர் ஓவியக் கண்காட்சியில் இவரது 40 ஓவியங்கள் வரையில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டன. அனைத்தும் விற்றுத்தீர்த்துவிட்டன. மேலும் தாயக நினைவுகளை மீட்டுகின்ற ஓவியங்களை இவர் விரும்பி வரைவதால் இவர் வரைந்த ஓவியங்களைப் பலரும் விரும்பி வாங்கிச்சென்று வீடுகளில் வைத்திருக்கின்றனர்.

வன்னித் தமிழ்ச் சமூக கலாச்சார அமையத்தின் ஆண்டு மலர் 'கொம்பறை'யின் அட்டைப்படத்தினை கடந்த பல ஆண்டுகளாக வரைந்து வருகிறார். வன்னி மண்ணிலே வாழ்ந்த அனுபவமும் கொம்பறையின் அட்டைப்படங்கள் சிறக்கத் துணைபுரிந்திருக்கின்றது. மேலும் அனைத்தீவு, நயினாதீவு ஊர்ச்சங்கங்களும் இவரது ஓவியத் திறமையைப் பயன்படுத்துகின்றன.

வன்னித் தமிழ்ச் சமூக கலாச்சார அமையம் 'ஓவிய வாருதி' என்று ஓவியர் மரியநாயகத்துக்கும் பட்டமளித்துப் பெருமை சேர்த்தது.

கந்தமுருகேசனார் கனடா தமிழ்க் கலாச்சார நிலையத்தினர், 'கந்தமுருகேசனாரின் ஒரு சிறிய படம் உள்ளது. அதைப் பெரிதாக்கும் போது தெளிவில்லாது போகின்றது' என்று இவரிடம் வந்தபோது அந்தச் சிறிய படத்தை வைத்துக்கொண்டு, கந்தமுருகேசனாரின் உரு

வப்படத்தை ஓவியமாக வரைந்து கொடுத்துக் கந்தமுருகேசனார் உருவம் நின்று நிலைக்க வழிசெய்தார்.

'ஓவிய மேதை' என்ற பட்டத்தை கந்தமுருகேசனார் கனடா தமிழ்க் கலாச்சார நிலையத்தினர் வழங்கினர்.

சில நூல்களுக்கு அட்டைப்படங்களும் வரைந்திருக்கிறார். 'நான் ஒரு கடவுள்' என்று பாரதி மோகன் வெளியிட்ட நூலுக்கு அட்டை வடிவமைப்புச் செய்து, படங்களும் வரைந்திருக்கிறார்.

ஓவியத்தின் மீதான ஆர்வத்தோடு கூடவே புகைப்படத்துறையிலும் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவர் மரியநாயகம். 1940களின் பிற்பகுதியில் அவர் எடுத்த பல புகைப்படங்கள் அவர் இயற்கை மீது கொண்டிருந்த பற்றையும் வெளிக்காட்டுகின்றன. புகைப்படமெடுப்பது பெருஞ்செலவாக இருந்த அந்தக்காலத்திலேயே நிலவரைக்காட்சிகளையும் தனது முதாதையரையும் படம் பிடித்திருக்கிறார்.

1948இல் அவருக்கு ஒரு Kodak 120 Box Camera அன்பளிப்பாகக் கிடைத்தது. அதன் பின் சொல்லவும் வேண்டுமா?

கனடாவில் அவர் இப்போது தனது பிள்ளைகளோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வீட்டிலும் தாயகத்துக் காட்சிகளே கவரை அலங்கரிக்கின்றன. எல்லாமே அவரே வரைந்தவை.

ஓவியம் என்பது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக எம் மத்தியில் இருக்கின்ற மிக முக்கியமான கலை. பிள்ளைகளுக்கு ஓவிய ஆர்வம் இருந்தால் பெற்றோர் ஊக்கம் கொடுத்து, பிள்ளைகள் ஓவியம் கற்பிக்க வேண்டுமென்பதே பெரிதாக அறியப்படாதிருக்கும் ஓவியர் மரியநாயகத்தின் பேராசை.

எமது வரலாறும் வாழ்வும் ஓவியங்களாவதன் மூலம் ஆவணப்படுத்தப்பட, அவரது இந்தப் பேராசை நிறைவேறவேண்டும்.

gangatharan.k@thaiveedu.com

